

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Sect. 3. Vera ætas D. Iosephi quando Virginem duxit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

SECTIO III.

Vera Aetas Divi Iosephi quando Virginem duxit.

XXXVII **V**ita humana ut constat dividitur in plures aetates: Aetates subdividuntur in Annos, qui rursus componuntur ex Mensibus, hi ex Septimanis, denique haec ex diebus. Quoad annos non potest definiri quem praecise attigerat D. Iosephus quando Virginem duxit, an videlicet trigessimum, trigessimum-quintum, quadragesimum, vel quemlibet alium intra illos, nihil enim de hoc habemus vel ex Scriptura vel in ullo Authore Divi Iosephi synchrono, aut temporum eius vicino: igitur id solum restat, & possumus; ut dimissis annis, inquiramus de aetate.

XXXVIII Et quidem ex dictis haecenus sequitur quod fuerit in ea aetate in qua manifestissime apparebat ex habitudine corporis adhuc aptus ad generandum, non quidem quod ipse esset geniturus, sed ut posset Iesus eius putari filius, quod fuit necesse ad tempus; aptus etiam ad sustinendos labores, ut posset peregrinari, & in itinere supportare Matrem & Primum, utrisque alendis laborare, &c. erat enim in id destinatus a Deo. Sed quia videtur id totum potuisse in omni aetate praeter quam decrepita & fracta sicut ceteri homines boni temperamenti, quaestio est in quam fuerit? Ante resolutionem

XXIX. Suppono ex Aristotele & ceteris Philoſophis Aetates dividi & diversificari pro diversa eaque notabili complexionis corporum sive temperamenti immutatione: Hinc bifariam dividuntur vitae humanae spatia seu aetates, primo secundum notabiliores immutationes, secundum secundum minus notabiles, notabiles tamen.

XL. Primo modo dividuntur in tres Aetates: Prima est aetas augmenti: Secunda aetas consistentiae: Tertia aetas decrementi: Namque homo uno tempore crescit & acquirit paulatim justum ac debitum suae naturae magnitudinis terminum, ultra quem non amplius extenditur: alio tempore, nec crescit nec

etiam decrevit saltem notabiliter, sed manet velut in eodem statu, eandemque vim ac robur retinet: alio denique tempore frangitur, & paulatim deficit, quia sensim humidum radicale absumitur, calorque vitalis resolvitur: prima excurrit usque ad vigesimum quintum, secundum alios usque ad vigesimum-octavum: Secunda ab inde usque ad quinquagesimum, vel sexagesimum porrigitur: Tertia durat reliquo vitae spatio usque ad mortem.

Secundo modo dividitur communiter in septem aetates, Infantiam, Pueritiam, Adolescentiam, Juventutem, Virilitatem, Senectutem, & Decrepitiam. Nam & in illis satis notabilis observatur immutatio naturalis constitutionis hominis: Prima protenditur usque ad septimum annum: Secunda usque ad decimum-quartum: Tertia usque ad vigesimum-quintum, vel secundum alios, vigesimum-octavum: Quarta usque ad trigessimum-quintum: Quinta usque ad quinquagesimum: Sexta usque ad sexagesimum-quintum: Ultima ad finem vitae: Quae omnia tamen non ita mathematicè sunt accipienda, quin aetates mediae possint aliquid participare de finitimis, & extremae de sequente & antecedente. Exempli causa, Juventus media est inter adolescentiam & virilitatem, incipitque ubi adolescentia finit, finit vero ubi virilitas incipit: hoc tamen non impedit quin aliquando possit dici ille juvenis qui paucos annos habet minus quam viginti quinque, vel paucos amplius quam triginta quinque. His positis.

Dico D. Iosephum quando duxit Beatam Virginem in ea aetate fuisse, quae communi usu & consuetudine, habebat saltem aliquam proportionem cum aetate Virginis quam sibi desponsabat: est communis contra Abulensem in cap. 30. lib. Numerorum. quaest. 31. qui licet recedat nobiscum ab ea sententia quae eum seniculum facit, in hoc quod docet fuisse adhuc manifestè aptum generationi & labori: Attamen tenet fuisse adhuc aliquatè tenem: ad quem videtur proximè accedere Gerson sermone de Nativitate Virg. Mariae Confid. 3. ubi postquam docuit non fuisse ita tenem ut volebant Antiqui, sed juvenem, seipsum

seipsum explicat addens. Sic autem exi-
ssimo Ioseph fuisse juvenem sicut juvenutis
terminos ponit Isidorus, quos extendit à
vigesimo octavo, ubi terminat adolescen-
tiam, usque ad annum quinquagesimum:
quo tempore etas tunc senectutis inchoat.
Fuit igitur Ioseph dum primò desponsatus
est sub quinquagesimo anno constitutus.
Quoniam qui Gersonem benignè
interpretari voluerit, facillè ad partes
nostras trahet.

XLIII. Probatur primò, ex duobus Scrip-
turæ locis cumulatis, quorum primus
est Isaïæ cap. 62. *Letabitur sponsus su-
per sponsam, & habitabit juvenis cum
Virgine*, hoc est juxta Glossam utram-
que *habitabit Ioseph cum Mariâ*. Unde
Doctör Viguerius in suis Instit. c. 20.
§. 9. *Virgo non evassisset notam infamie
si vir ejus fuisset senex aut decrepitus: quod
autem esset juvenis apparet ex eo quod ha-
beretur*, Isaïæ cap. 62. *Letabitur sponsus
super sponsam, & habitabit juvenis
cum Virgine*, Hoc est Ioseph cum Ma-
riâ, hæc Viguerius. Secundus locus est
ex Evangelio Luc. cap. 1. *Missus est
Angelus Gabriel à Deo ad Virginem despon-
satam viro cui nomen erat Ioseph, virum
vocat Evangelista D. Iosephum tunc,
quando Beata Virgo annunciata fuit,
quod nomen secundum consuetum
modum loquendi nõ significat senem,
sed hominem justæ etatis: ex quo utro-
que loco collectivè eruo nostræ senten-
tiæ probatione: et si enim hæc duo loca
videantur invicem pugnare, quia unus
dicit juvenem, hoc est in quartâ etate
cõstitutum; alter virum hoc est in quin-
tâ etate, non tamen pugnant: quia ut
monuimus hic num. 41. hæc etates non
ita mathematicè capiuntur, quin me-
diæ aliquando possint participare de fi-
nitimis saltè ex communi consuetu-
dine loquendi: quod cum ita sit, di-
cendum, quod ex hoc quod dicitur ju-
venis simul & vir, colligitur ipsum non
fuisse in initio juvenutis, non enim
posset dici vir: nec etiam in extremo
virilitatis, quia non posset dici juvenis:
nam nec juvenus secundum suum ini-
tium est finitima virilitati, ut ei partici-
pare possit, nec virilitas secundum suum
extremum juvenutis, sed oportet om-
ninò quod fuerit in confinio utriusque
etatis, hoc est vel in exitu juvenutis*

vel in initio virilitatis.

Huic probationi tam plausibili suc-
currunt adhuc aliæ à nobis suprascriptæ:
XLIV. Prima, quia cum D. Iosephus ante Vir-
ginem nullam aliam duxerit uxorem,
ut dictum est supra, non est credibile
ipsum ultra istud tempus vel expectasse
vel à Deo retardatum fuisse ut nube-
ret, cum illo tempore mores suæ gen-
tis nullo modo ferrent cõlibatum, in
illis intelligo qui non erant inter illos
Religiosi, seu Prophetici Eiani status.
Secunda, quia aliàs nimia & absurda
disproportio fuisset & nimis extra usum
& consuetudinem communem inter
ipsum & Beatam Virginem ad nuben-
dum; atque adeò aliquid habuisset
incongruè & ridiculi eorum matrimo-
nium.

His rationibus & aliæ suffragantur, XLV.
quarum una est, quod si debuit Di-
vus Iosephus ut profectò debuit, esse in
eâ etate in quâ esset & judicaretur ap-
tus ad generandum, ut sic tolleretur
omnis occasio suspiciendæ vitiosæ co-
pulae in conceptione Christi, nulla po-
test assignari ratio, quare non debue-
rit esse in etate, quæ etiam esset justa,
& proportionem haberet, aliqualem
saltè, cum etate Virginis, qualem
habet adhuc finis juvenutis; vel ini-
tium virilitatis, puta trigessimus annus
ut vult Major in c. 1. Luc. fortè quia est
justum medium juvenutis, vel trige-
simus tertius annus, ut volunt alij, quia
est etas plenitudinis Christi: quin è
contra congruentia non modica appa-
ret ita debuisse fieri.

Secunda, quia hæc sententia magis XLVI.
commendat Dei bonitatem & D. Iosephi
meritum, quorum hic sine Scrip-
turâ, sine præcepto, sine exemplo, in
viridi etate, cum uxore juvene ac spe-
ciosissimâ continentiam servare potuit,
& ille gratiam ut posset contulit mu-
nificentiâ singulari: quod si senex et si
quinquagenarius tantum fuisset, po-
tuisset, possetque fortè quis putare
hanc ejus continentiam potius ex ali-
quali frigiditate, vel libidinis concupis-
centiæque remissione processisse, quàm
ex studiosâ continendi voluntate: un-
de Divus Bernardus Homil. 2. super
missus est, hunc Iosephum compa-
rat Patriarchæ Ioseph, qui in etate
juvenili

juvenili & pulchritudinis flore se-
vavit castitatem & fidelitatem Do-
mino suo.

CAPUT XV.

*Quonam tempore hoc matri-
monium inierint scilicet an
ante, an post Christi concep-
tionem.*

- I. **M**AJORIS fuit momenti hu-
jus resolutio quæstionis ad
magnitudinem & laudem Di-
vi Josephi, quam olim ponderatum sit
ab antiquis, quibus unica cura fuit pro-
pter illius temporis necessitatem, vir-
gineum partum adstruendi: ut proinde
non sit mirum, quod non in eâ ab
illis veneratione sit habitus, quæ ejus
meritis & dignitati debebatur, non
enim hæc illis plenè cognita fuit. Ab
hâc quæstione omninò pender alia
longè gravissima quæ est de ejus Pater-
nitate, seu quomodo & quàm strictè
sit Pater Christi Domini: At hinc cæ-
teræ ejus prærogativæ, omniæque ejus
magnalia, ut constat, & constabit: tan-
ti ergo cum sit momenti eam accuratè
discutiamus.

SECTIO PRIMA.

*Varia de hâc Quæstione Sen-
tentia.*

- II. **I**N hac materiâ ut in aliis fecimus,
omnes sententias referimus, tum ut
non videamur aliquid occultare vo-
luisse, tum etiam ut veritas, quam ubi-
que quærimus, magis appareat: nam
juxta communem præcæmiam, *Opposi-
ta juxta se posita magis elucescunt.*
- III. Ratio hujus varietatis est, quod Bea-
ta Virgo dicitur ante conceptionem
Verbi desponsata viro cui nomen erat
Joseph, Matth. cap. 1. & Luc. cap. 1.
Cum enim verbum *desponsata*, quod
ex vi vocis significat promissam, ex
communi usu significet etiam nuptam
seu maritam, maximè verò ante ma-
trimonii consummationem, hinc hæc
lucinatō.

Primò, ergo voluere nonnulli circa
hanc rem duo, scilicet ante Verbi con-
ceptionem fuisse solùm inter Beatam
Virginem & D. Josephum sponsalia de
futuro, nec illam ab hoc tunc domi ha-
bitam. Ita Simon Cassianus in Com-
ment. Evang. lib. 6. c. 6. & 18. Abulensis
in c. 1. Matth. Cardinalis Caietanus in
3. part. D. Thomæ quæst. 29. ad art. 2.
(in quo tamen discedit à D. Thomâ)
& Baronius tom. 1. Annal. in Appar.
& alii. Probat per primam partem, ex illo
Matth. cap. 1. v. 18. *Cum esset despon-
sata Mater IESV Mariv Joseph,* idest, in-
quiunt, cum esset promissa: huicque
interpretationi videtur favere versio
Græca, quæ pro verbo *desponsata* habet
mnisentiis. Secundò, ex illo ejusdem
Evangelistæ ibidem vers. 20. *Joseph fili
David noli timere accipere Mariam conju-
gem.* Ergo nondum illam acceperat in
conjugem. Probat per secundam partem. Pri-
mò, ex illo Matth. cap. 1. vers. 18. *Ante-
quam convenirent inventa est in utero
habens,* idest antequam simul venissent
ad cohabitandum. Secundò, ex eod-
em Matth. c. citato vers. 19. *Cum esset
justus & nollet eam traducere,* hoc est,
in domum suam: nondum ergo tunc
cum illâ habitabat. Tertio, quia Lu-
cas cap. 1. dicit quod Deipara post tres
menses quibus mansit apud cognatam
suam Elizabeth, *Reversa est in domum
suam,* non in domum Joseph, quo re-
versa fuisset, si ei ante cohabitasset, ita
Caietanus. Quarto, si Beata Virgo
quando annunciata est ab Angelo, fuisset
in domo Joseph, seu illi cohabitasset,
quomodo Divus Josephus Ange-
lum & Virginem inter se colloquentes
non audivisset? & si audivisset videns
ita contigisse quomodo Angelus nun-
ciaverat, unde anxius fuisset? Arris-
se potuit illis hæc sententia quod magis
faceret apud infideles ad fidem virgi-
nei partus.

Alii voluerunt ante Conceptionem
Verbi fuisse quidem tantùm sponsalia
de futuro, ut præcedentes: verumtan-
men cohabitasse & convixisse. Citatur
pro hâc Gerson in suâ Josephinâ & ali-
bi sæpè, maximè tamen parte 4. oper.
opuscul. 15. qui est de solemnitate Virgi-
nalis Connubii Lect. 3. ubi sic ille: Ac-
cepit Mariam Adolescentulam prius
Joseph